

AFSPRAAK IS AFSPRAAK

**EEN ENQUETE NAAR DE
TOESCHEIDINGSOVEREENKOMST
SURINAME – NEDERLAND**

Vereniging Surinaamse Nederlanders

VSN

SEPTEMBER 2009

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD

Al jarenlang klagen Surinaamse Nederlanders over het niet naleven van de afspraken die zijn gemaakt in de Toescheidingsovereenkomst (TO) tussen Nederland en Suriname in 1975. Zo geeft de TO een bepaalde groep Nederlanders van Surinaamse herkomst het recht om te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld. De klachten komen er in het kort op neer dat van die beloofde behandeling geen sprake is. Omdat er onduidelijkheid is ontstaan over het standpunt van de Surinaams Nederlands gemeenschap over dit onderwerp meenden de Vereniging Surinaamse Nederlanders (VSN) en de Socialistische Partij (SP) dat het wenselijk was de ideeën over dit onderwerp in die gemeenschap te peilen. Het resultaat van die peiling krijgt u hierbij aangeboden.

In deze rapportage gaan we achtereenvolgens in op de politieke achtergrond van de TO, de feitelijk ontstane situatie en de mogelijke toekomst van deze overeenkomst. Gezien het feit dat ambtelijk en politiek overleg tussen Nederland en Suriname nog niet hebben geleid tot een oplossing van dit vraagstuk, hopen we met deze rapportage een bijdrage te kunnen leveren aan het debat. Daarom spreken we de wens uit dat zowel de Tweede Kamer in Nederland en de Nationale Assemblée in Suriname, maar ook de regeringen van beide landen, de resultaten van deze enquête willen betrekken bij verdere besluitvorming aangaande de TO.

Den Haag, september 2009

VSN, Mahin Jankie, voorzitter

SP, Ineke Palm, afdelingsvoorzitter Rotterdam

1. **Inleiding**

De discussie over de betekenis van de TO richt zich op artikel 5 van die overeenkomst. De tekst van dit artikel luidt:

Artikel 5, lid 1

Meerderjarige Nederlanders die in Suriname zijn geboren of die, buiten Suriname geboren zijnde, behoren tot een van de in artikel 4 onder b omschreven groepen van personen en die op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze Overeenkomst buiten Suriname hetzij woonplaats, hetzij werkelijk verblijf hebben, verkrijgen ook buiten Suriname de Surinaamse nationaliteit door voor 1 januari 1986 hun wil daartoe te kennen geven.

Artikel 5, lid 2

De in lid 1 bedoelde personen hebben het recht te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld. Zij verkrijgen van rechtswege de Surinaamse nationaliteit, indien zij gedurende twee jaren in Suriname hetzij woonplaats, hetzij werkelijk verblijf hebben.

In 1994 is besloten de laatste zin van artikel 5.2 te laten vervallen.

Hoewel de TO belangrijke rechten van Surinaamse Nederlanders vastlegt, geniet deze overeenkomst geen grote bekendheid. Omdat de TO niet wordt nageleefd moeten Surinaamse Nederlanders een visum aanvragen indien zij naar Suriname reizen en dienen zij bij langdurig verblijf een verblijfs- dan wel een vestigingsvergunning aan te vragen.

In 2000 wordt er door een Surinaamse Nederlander die onder de TO valt een klacht ingediend bij de Nationale Ombudsman. Verzoeker klaagt erover dat de Minister van Buitenlandse Zaken hem bij brief van 14 juli 2000 heeft meegedeeld dat de Nederlandse ambassadeur te Paramaribo (Suriname) terecht heeft geweigerd hem behulpzaam te zijn bij het verkrijgen van toelating tot Suriname. Verzoeker is van mening dat de Minister daarmee een onjuiste uitleg geeft aan artikel 5, tweede lid van de TO.

De Nationale Ombudsman constateert in zijn onderzoek dat de minister er bij de weigering om verzoeker behulpzaam te zijn ten onrechte ervan is uitgegaan dat deze de Surinaamse nationaliteit had. De Ombudsman oordeelt dat 'Gelet op het onderwerp van de brief van verzoeker, rechten van in Suriname geboren Nederlanders, deze veronderstelling –en daarmee de inhoud van de brief van de Minister- onzorgvuldig is. Ook in zoverre is de onderzochte gedraging onbehoorlijk.' De conclusie van de Ombudsman is dat de klacht over de gedraging van de Minister van Buitenlandse Zaken gegrond is.' (rapport 2001/168)

De Nationale Ombudsman stemt in met het voornemen van de minister om de situatie van verzoeker te betrekken bij een aangekondigd overleg met de Surinaamse regering over de TO.

2. Politieke achtergronden

Eind 2008 verzocht de Tweede Kamer minister Verhagen van Buitenlandse Zaken om in te gaan op de stand van zaken rond de TO. Op 11 december 2008 stuurde de minister een brief naar de Kamer waarin hij uitgebreid ingaat op de achtergrond en actualiteiten van de TO. De volgende passage komt uit die brief:

'De Toescheidingsovereenkomst (TO)

Bij de onafhankelijkheid van Suriname in 1975 werden meerdere verdragen gesloten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Suriname. Een van die verdragen is de Toescheidingsovereenkomst inzake nationaliteiten. Hoofddoel van de TO was te bepalen welke bewoners van het Koninkrijk op 25 november 1975 de Surinaamse nationaliteit zou toevallen. Een soortgelijke overeenkomst werd in 1949 met Indonesië gesloten.

Ten einde toekomstige remigratie naar Suriname te faciliteren verkreeg een in de TO gedefinieerde groep Nederlanders van Surinaamse herkomst op grond van artikel 5.2 van de TO het recht om te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld. Een verblijf van twee jaar in Suriname zou vervolgens automatisch leiden tot het verkrijgen van de Surinaamse nationaliteit onder gelijktijdig verlies van de Nederlandse nationaliteit.

De uitvoering van artikel 5.2 van de TO leidde al snel tot problemen. Zo werden de Surinaamse Nederlanders niet altijd gelijkgesteld aan Surinaamse staatsburgers, bijvoorbeeld bij het verkrijgen van een baan bij de overheid. Ook dreigde voor sommigen de facto staatloosheid doordat enerzijds het Nederlanderschap na twee jaar automatisch verloren ging, terwijl men anderzijds moeilijkheden ondervond bij het verkrijgen van de Surinaamse nationaliteit.

Deze problemen leidden ertoe dat artikel 5.2 van de TO in 1994 in overleg tussen het Koninkrijk en Suriname is aangepast door het laten vervallen van de bepaling dat na twee jaar verblijf in Suriname de Surinaamse nationaliteit automatisch werd verkregen, als gevolg waarvan het Nederlanderschap automatisch verviel. Nu staat in artikel 5.2 van de TO alleen dat betrokkenen het recht hebben om te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld. De nationaliteitswissel na twee jaar verblijf in Suriname is vervallen met het in 1994 gesloten protocol tot wijziging van de TO.

Surinaamse wens tot beëindiging van de TO

Suriname heeft begin 2005 aangegeven de Toescheidingsovereenkomst (TO) te willen beëindigen. Naar de mening van Suriname heeft de TO zijn voornaamste werk gedaan, zijnde het toewijzen van nationaliteiten. Met dat laatste is Nederland het eens, met dien verstande dat in de TO ook rechten van een groep Nederlanders van Surinaamse herkomst liggen besloten die voldoende dienen te worden gewaarborgd. Dit standpunt is meermalen herhaald in overleggen tussen MP Balkenende en President

Venetiaan, ook in mei en oktober 2008, alsmede in contacten tussen de ministers resp. ministeries van Buitenlandse Zaken.

De reikwijdte van artikel 5.2

Vrijwel vanaf het begin van het Verdrag is er debat over de reikwijdte van de rechten van Surinaamse Nederlanders in Suriname op grond van artikel 5.2 van de TO, zowel tussen Suriname en Nederland, als in beide landen. Daarbij staan twee visies tegenover elkaar. De eerste 'tekstuele' visie geeft een maximale uitleg aan de rechten die een Nederlander van Surinaamse herkomst aan artikel 5.2 van de TO kan ontlelen. De tweede visie stelt dat de 'behandeling gelijk een Surinamer' haar grenzen kent, die liggen in de Surinaamse grondwet. De Surinaamse grondwet hanteert de Surinaamse nationaliteit als criterium voor bepaalde rechten, zoals het kiesrecht.

President Venetiaan heeft eerder dit jaar in zijn gesprekken met MP Balkenende aangegeven dat, wat Suriname betreft, in elk geval het actief en passief kiesrecht niet onder artikel 5.2 van de TO zijn begrepen. Dit standpunt heeft hij herhaald tijdens een recente ontmoeting met de Surinaams-Nederlandse gemeenschap in Oegstgeest, waarbij de President aangaf het onwenselijk te vinden als Surinaamse Nederlanders op grond van de TO zouden proberen deel te nemen aan de Surinaamse verkiezingen in 2010.

Ook binnen de Surinaamse gemeenschap in Nederland zijn er ten aanzien van de reikwijdte van de TO twee stromingen zichtbaar. De eerste pleit voor het onverkort handhaven van de TO, met een maximale reikwijdte. De tweede groep geeft een pragmatischer, minder ruime, uitleg aan de TO. Zo hecht men niet aan actief en passief kiesrecht in Suriname. Wel wenst men vast te houden aan passages in de TO, die in de ruimste zin des woords verband houden met het personenverkeer van de Surinaamse Nederlanders van en naar Suriname, bijv. het recht om onvoorwaardelijk (dan wel op basis van een soepele regeling) te worden toegelaten tot Suriname, zich aldaar te vestigen en/of grond in eigendom te verwerven. Daarbij wijst men ook op de familiebanden alsmede de wens om bij te dragen aan de verdere ontwikkeling van het land en/of in Suriname te pensioneren. Zij refereren daarbij voorts aan landen als India en Turkije, die oud-staatsburgers en hun nakomelingen deels gelijkstellen aan de eigen burgers, bijv. op het vlak van binnenkomst en verblijf, arbeid, investeren, het oprichten van ondernemingen en/of het verwerven van onroerend goed. Mijn indruk is dat de meerderheid van de Nederlanders van Surinaamse herkomst valt in de tweede groep, die van de pragmatici.

Minister Hirsch Ballin van Justitie heeft eerder dit jaar geopperd het debat over de reikwijdte van artikel 5.2 op te lossen met een 'interpretatieve verklaring', die nader zou moeten aangeven welke rechten de in de TO gedefinieerde groep Nederlanders van Surinaamse herkomst aan de TO zou kunnen ontlelen en die zouden moeten worden nageleefd. Ik onderschrijf zijn standpunt.

Ambtelijk overleg, daarna politieke besluitvorming

De oplossing van de problemen rondom de reikwijdte en naleving van de TO zou het omvangrijke personenverkeer tussen Nederland en Suriname ten goede komen. Dat is in het belang van honderdduizenden mensen die familie en vrienden hebben, of zaken doen, aan weerszijden van de oceaan. Deze groep kan en wil ook met kennis en eigen middelen een positieve bijdrage leveren aan de verdere ontwikkeling van Suriname.

Tijdens mijn bezoek met minister-president Balkenende aan Suriname, op 13 en 14 mei jongstleden, is met president Venetiaan afgesproken het ambtelijk overleg over de TO te hervatten. Een eerder

ambtelijk overleg in 2005 was niet conclusief. Suriname heeft aangeven op 12 en 13 december aanstaande in Paramaribo te kunnen overleggen. Een eerder tijdstip bleek helaas niet mogelijk. De uitkomsten van het overleg zal ik u toelichten tijdens het Algemeen Overleg Suriname op 17 december aanstaande. Na het ambtelijk overleg volgt politieke besluitvorming.'

Ook het Surinaams Inspraak Orgaan (SIO) besteedde aandacht aan de TO en vroeg zich in zijn nieuwsbrief van december 2008 af of de TO in een impasse was geraakt:

'Nederland en Suriname zijn in een impasse geraakt over de Toescheidingsovereenkomst (TO). Pas in maart 2009 zullen beide landen opnieuw om de tafel gaan zitten om over dit onderwerp te praten. Een recent onderhoud tussen Nederland en Suriname in Paramaribo is vruchteloos gebleken. Nederland heeft voorgesteld de overeenkomst 'onverkort na te leven', maar Suriname is het hier niet mee eens. Volgens president Venetiaan zijn in elk geval het actief en passief kiesrecht niet onder artikel 5.2 van de TO begrepen. Artikel 5.2 van de TO geeft een bepaalde groep Nederlanders van Surinaamse herkomst het recht om te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld.'

In de commissievergadering op 17 december 2008 licht de minister van Buitenlandse Zaken het standpunt van Nederland over de TO ondubbelzinnig toe:

'Ik benadruk dat wat ons betreft de Toescheidingsovereenkomst gewoon bestaat omdat deze naar onze mening niet eenzijdig kan worden opgezegd door Suriname. De Toescheidingsovereenkomst bestaat dus in haar volle omvang en er zijn geen concessies gedaan op dat gebied.'

De minister beschrijft vervolgens 3 opties voor de TO in de toekomst:

'De eerste optie is beëindiging van de overeenkomst. Dat is de optie die Suriname voorstaat. Zij stellen dat de voornaamste bedoeling van de Toescheidingsovereenkomst het regelen van de nationaliteit is. In tegenstelling tot in andere landen, kiest men of voor de Surinaamse nationaliteit of voor de Nederlandse nationaliteit. Dat hebben mensen bij de onafhankelijkheid moeten doen. Dat werd in wezen in de Toescheidingsovereenkomst geregeld. Nederland is tegen beëindiging zo lang de rechten die Surinaamse Nederlanders aan de Toescheidingsovereenkomst kunnen ontleen niet voldoende zijn gewaarborgd. Het gaat met name om artikel 5, lid 2.

Een tweede optie is het onverkort naleven van de Toescheidingsovereenkomst. Daar is Suriname niet toe bereid. Men is van mening dat mensen die niet kiezen voor de Surinaamse nationaliteit niet dezelfde rechten mogen genieten als Surinamers. Een voorbeeld daarvan is het actief en passief kiesrecht. Ik kan dat laatste op zich volgen. Het is de vraag of Nederlanders, ook als zij van Surinaamse herkomst zijn, aan de Surinaamse verkiezingen moeten kunnen deelnemen.

Er is nog een derde optie die wordt voorgesteld door een deel van de Nederlanders van Surinaamse herkomst. De optie die een deel van de Surinaamse Nederlanders voorstaat, betreft instandhouding van

artikel 5, lid 2, met uitzondering van de rechten die in de Surinaamse grondwet uitsluitend aan Surinamers zijn voorbehouden, zoals het actief en passief kiesrecht, benoeming in hoge ambten als rechter en het verbod op uitzetting.'

De minister maakt verder duidelijk wat zijn inzet is voor de onderhandeling met Suriname om uit de impasse over de TO te geraken:

'Wij weten ook dat het merendeel van de Surinaamse Nederlanders niet van plan is om de Nederlandse voor de Surinaamse nationaliteit te verwisselen omdat men Nederlander wil blijven. Het wisselen van nationaliteit was wel de gedachte toen de rechten onder artikel 5, lid 2, werden verleend. Er is wel een heel grote lotsverbondenheid tussen twee volken. In dat kader reizen Surinaamse Nederlanders frequent naar hun familie, maken zij grote geldbedragen over, investeren zij in het land, willen zij daar met pensioen of willen zij met kennis een bijdrage leveren aan de ontwikkeling van Suriname. Vanwege die lotsverbondenheid kan ik mij voorstellen dat deze groep meer rechten geniet dan een gemiddelde vreemdeling, maar niet precies dezelfde als een Surinamer. Als men dat laatste wel wil, moet men voor de Surinaamse nationaliteit kiezen. Daar zijn immers ook rechten en plichten aan verbonden. Zij zouden dan niet de rechten krijgen die te maken hebben met het functioneren van de onafhankelijke republiek Suriname en de rechten die de Surinaamse grondwet voorbehoudt aan Surinamers. Voor hen zouden wel soepelere regels kunnen gelden voor toelating en verblijf, voor het verwerven van grond en voor het beginnen van een eigen bedrijf.'

In de commissievergadering wordt de mogelijkheid geopperd om het Internationaal Gerechtshof om een uitspraak te vragen over de toepassing van de TO. Dat heeft niet de voorkeur van de minister maar hij wil het wel achter de hand houden als 'terugvaloptie':

'De Toescheidingsovereenkomst is echter wel een verdrag. Over de uitleg en de toepassing van verdragen kan ieder land bij het Internationaal Gerechtshof in Den Haag of bij het Permanent Hof van Arbitrage om een uitspraak vragen. Dat is niet mijn inzet. Ik wil het vermijden. Het is echter wel de uiteindelijke terugvaloptie als wij er absoluut niet uitkomen.'

Volgend op de commissievergadering van 17 december 2008 is er op 22 januari 2009 een plenaire afronding van het debat waarbij de leden Van Bommel/Gill'ard een voorstel indienen aangaande de TO. In dat voorstel wordt de regering verzocht:

'in verdere onderhandeling met de Surinaamse regering ernaar te streven dat Surinaamse Nederlanders visumvrij naar Suriname kunnen reizen'

De motie wordt op 27 januari gesteund door de fracties van de PvdA, SP, GroenLinks, D66 en de Partij voor de Dieren. Omdat de overige fracties tegenstemmen haalt de motie het niet.

De onderhandelingen tussen Nederland en Suriname gaan in maart 2009 verder. Tot op heden is onduidelijk of en zo ja, wat het politiek overleg tussen Nederland en Suriname heeft opgeleverd.

3. Werkwijze

Van 1 maart tot en met 31 mei is de enquête uitgevoerd door leden van de Vereniging Surinaamse Nederlanders (VSN) en leden van lokale afdelingen van de SP. De enquête kon ook worden ingevuld in een uitgave van de maandelijkse gratis krant 'The Surinam Highlights' en via de website 'Suriplein'.

Enquêteurs hebben op verschillende momenten locaties bezocht waar veel Surinaamse Nederlanders aanwezig waren. Zo is geënuquêteerd op de op de luchthaven Schiphol, bij het Surinaams consulaat in Amsterdam, op de Haagse markt en op verschillende locaties in Rotterdam.

De vragen van de enquête richten zich op kennis van de doelgroep over het in de TO vastgelegde recht om visumvrij naar Suriname te mogen reizen. Daarnaast wordt gevraagd of respondenten van mening zijn dat dit recht nog steeds zou moeten gelden. Tenslotte wordt gevraagd of Surinaamse Nederlanders inspraak moeten hebben over de rechten uit de TO voordat Nederland en Suriname nieuwe afspraken maken over de toegang tot en rechten in Suriname.

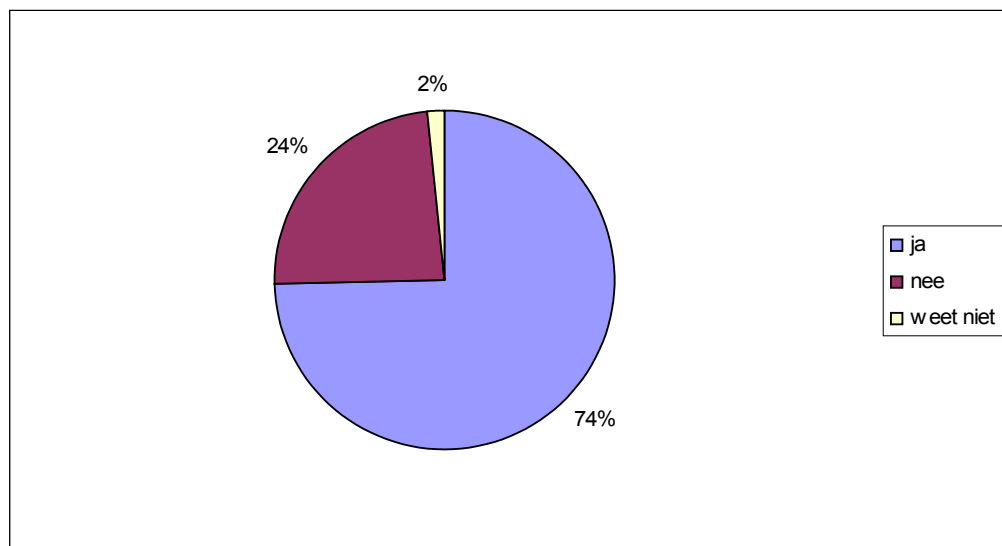
Aan de enquête werkten 2249 personen mee:

- 1893 respondenten werden benaderd door enquêteurs
- 310 respondenten vulden de enquête in op de website van Suriplein
- 46 respondenten stuurden de enquête uit Surinam Highlights in

De volledige tekst van de enquête is opgenomen in bijlage 1.

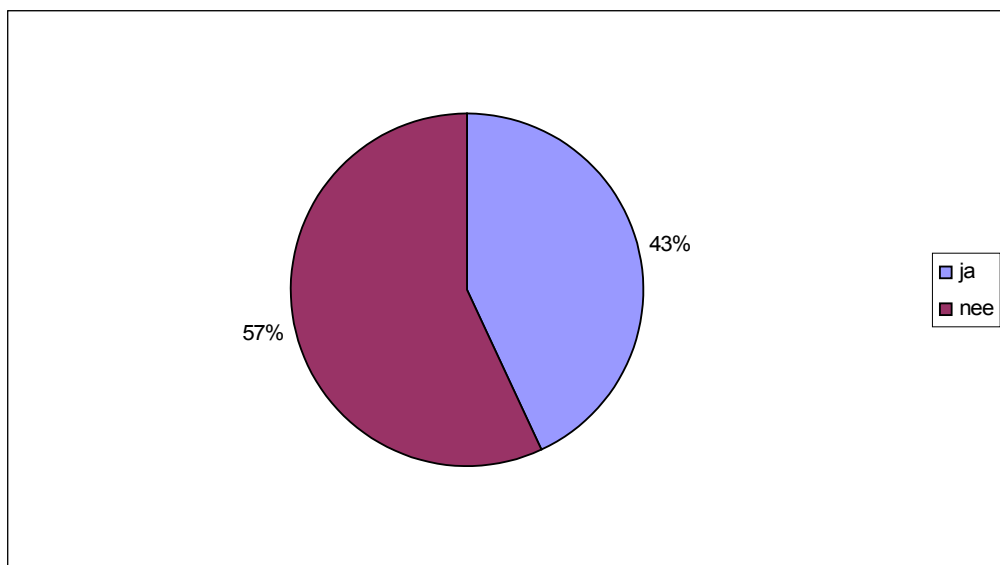
4. Resultaten

Vraag 1. Bent u of uw ouders of partner voor 25 november 1975 vanuit Suriname naar Nederland verhuisd?

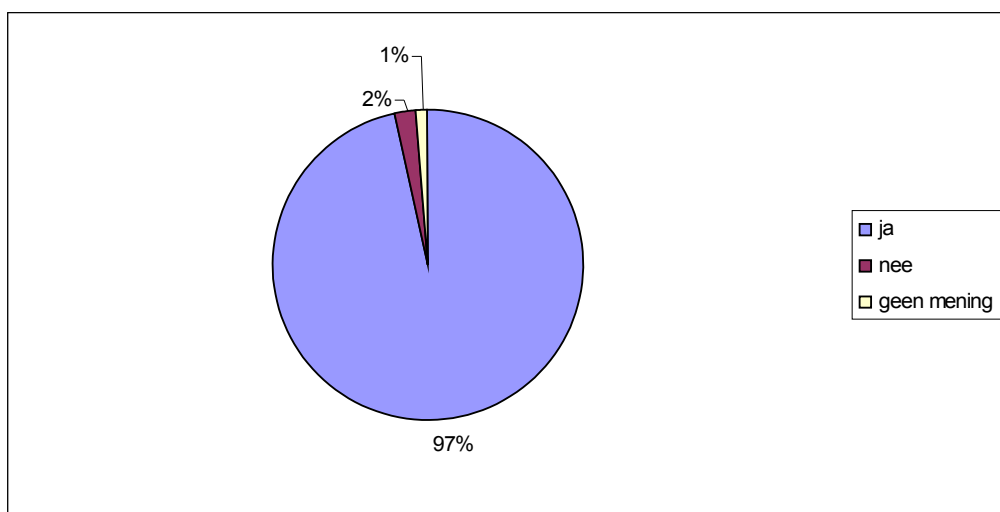
Van de ondervraagden blijkt dus bijna driekwart aanspraak te kunnen maken op de rechten zoals die staan vermeld in artikel vijf van de Toescheidingsovereenkomst.

Vraag 2. Is het u bekend dat deze groep Surinaamse Nederlanders het recht heeft om zonder visum naar Suriname te reizen?

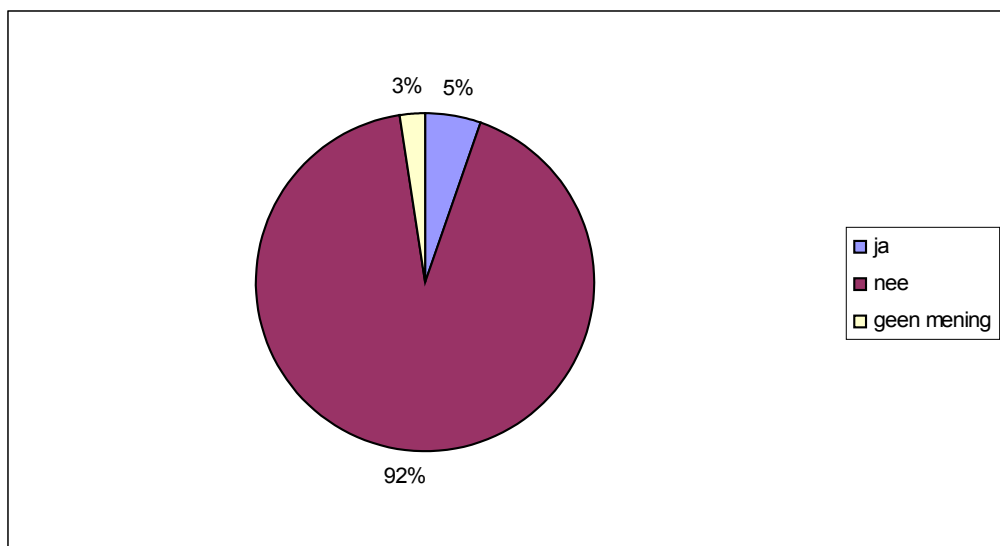
Ondanks dat het overgrote deel (74%) van de ondervraagden volgens de overeenkomst het recht heeft om zonder visum naar Suriname te reizen, is een ruime meerderheid (57%) onbekend met dat recht.

Vraag 3. Vindt u dat dit recht ook nu nog zou moeten gelden?

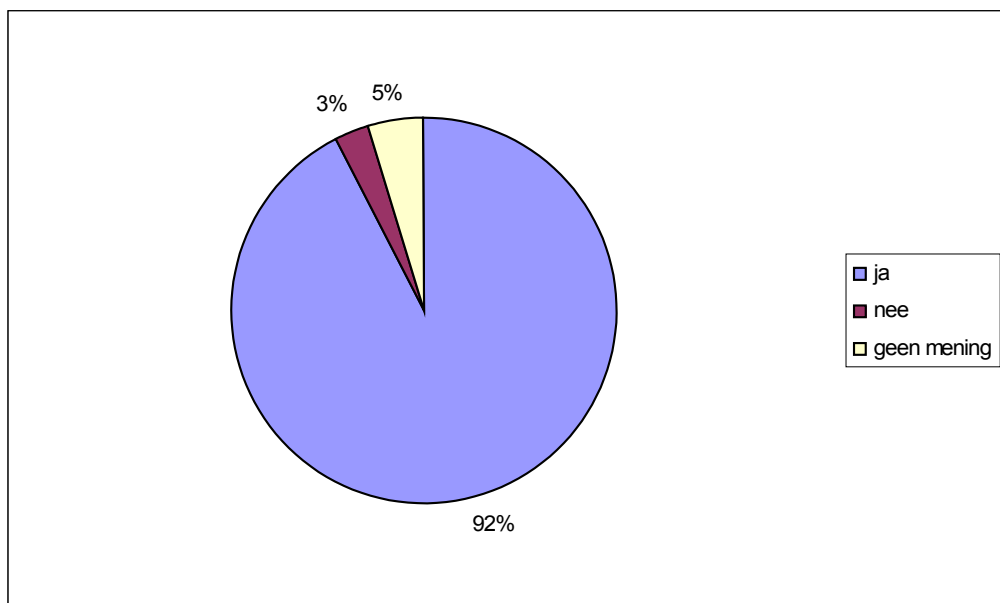
Bijna alle ondervraagden (97%) zijn er voorstander van dat ze gebruik kunnen maken van het recht om zonder visum naar Suriname te reizen.

Vraag 4. Moet de Nederlandse regering accepteren dat Suriname ondanks dit recht toch een visum vraagt aan Surinaamse Nederlanders?

De overgrote meerderheid (92%) is van mening dat de Nederlandse regering zich bij het schenden van dit recht niet moet neerleggen.

Vraag 5. Vindt u dat Surinaamse Nederlanders inspraak moeten hebben voordat Suriname en Nederland nieuwe afspraken maken over de toegang tot en rechten in Suriname van deze groep?

Ook wenst het overgrote deel (92%) dat Surinaamse-Nederlanders betrokken worden bij nieuwe afspraken over de toegang en rechten van Surinaamse – Nederlanders die vallen onder artikel vijf van de Toescheidingsovereenkomst.

5. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Op basis van de enquête over de Toescheidingsovereenkomst, de brief van de regering aangaande de TO evenals de relevante Kamerdebatten, concluderen wij het volgende:

- De Toescheidingsovereenkomst bestaat nog steeds in volle omvang en kan niet eenzijdig worden opgezegd
- Artikel 5.2 van de Toescheidingsovereenkomst geeft een bepaalde groep Nederlanders van Surinaamse herkomst het recht om te allen tijde met hun gezin onvoorwaardelijk tot Suriname te worden toegelaten en daar in alle opzichten als Surinamer te worden behandeld
- Nederland en Suriname hebben nog steeds overleg over de naleving van de Toescheidingsovereenkomst
- Over de uitleg van de Toescheidingsovereenkomst kan Nederland bij het Internationaal Gerechtshof of bij het Permanent Hof van Arbitrage om een uitspraak vragen
- Vrijwel alle respondenten vinden dat ze zonder visum naar Suriname zouden moeten kunnen reizen
- Vrijwel alle respondenten vinden dat Nederland moet eisen dat de Toescheidingsovereenkomst m.b.t. toegang tot Suriname wordt nageleefd
- Vrijwel alle respondenten willen betrokken worden bij de discussie over de rechten van personen die vallen onder de Toescheidingsovereenkomst

Op grond hiervan doen wij de volgende aanbevelingen:

- Als uitgangspunt voor de onderhandelingen moet gelden dat alle rechten uit de Toescheidingsovereenkomst worden nageleefd
- Nederland moet op korte termijn van Suriname eisen dat personen die onder de Toescheidingsovereenkomst vallen, visumvrij naar Suriname kunnen
- Nederland en Suriname moeten bekend maken wat de stand van zaken van het overleg over de Toescheidingsovereenkomst is

- Indien Nederland en Suriname er samen binnen afzienbare termijn niet uitkomen, dient de gang naar het Internationaal Gerechtshof of het Permanent Hof van Arbitrage te worden gemaakt
- De Nederlandse overheid moet de gemeenschap van Surinaamse Nederlanders betrekken bij de discussie over de Toescheidingsovereenkomst

BIJLAGE 1: DE ENQUETE

Enquête Vereniging Surinaamse Nederlanders (VSN) en de Socialistische Partij (SP) over de Toescheidingsovereenkomst tussen Suriname en Nederland. Inleveren uiterlijk 31 mei 2009.

1. Bent u, uw ouder(s) of uw partner vóór 25 november 1975 vanuit Suriname naar Nederland verhuisd?

☐ Ja

☐ nee

☐ weet niet

2. Is het u bekend dat deze groep Surinaamse Nederlanders het recht heeft om zonder visum naar Suriname te reizen?

☐ Ja

☐ nee

3. Vindt u dat dit recht ook nu nog zou moeten gelden?

☐ Ja

☐ nee

☐ geen mening

4. Moet de Nederlandse regering accepteren dat Suriname ondanks dit recht toch een visum vraagt aan Surinaamse Nederlanders?

☐ Ja

☐ nee

☐ geen mening

5. Vindt u dat Surinaamse Nederlanders inspraak moeten hebben voordat Suriname en Nederland nieuwe afspraken maken over de toegang tot en rechten in Suriname van deze groep?

☐ ja

☐ nee

☐ geen mening

Afgeven of opsturen naar SP, postbus 20018, 2500 EA Den Haag

Vereniging Surinaamse Nederlanders (VSN)

www.surinaamsenederlanders.eu

Goselingstraat 3

6535 XC Nijmegen

T 024-3560657 of 06-37071007

E info@surinaamsenederlanders.eu

SP

www.sp.nl

Vijverhofstraat 65

3032 SC Rotterdam

T (010) 243 55 55

F (010) 243 55 66